

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Sigerstæd. (Af Axels Drape.)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1415. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1824_401-txt-shoot-idm622/facsimile.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sigvald sidder i Kiste-Krog,
 Drikingen spiser paa Løfte,
 Bennerne saa fra Ungdoms-Tog
 Røve vil end deres Kofte,
 Brynken falder den nu for tung,
 Kierlighed ene er evig ung!

Stakket kun er det Naaben-Brag,
 Bifinger rase paa Bøien,
 Røvende faaer, ved det Hebrilag,
 Brynken i Skoldbunge-Saten,
 Krvingen stræker paa Vand sig lab,
 Snorker ved Klingernes Bane-Kvad!

Suffende sidder i øde Sal
 Blindsødt den gamle Dildise,
 Hjertet vil briste nu brødt i Kval,
 Et har det Meer at forlise;
 Naade han vilde, og mumler kun:
 Sigvald! du sover af Hjertens Grund!

Bifinger rase med Ald og Coard,
 Naaden de have forloeret,
 Nørf er Natten, og Val-Brend nær,
 Danmarks Skold giennemboeret;
 Skoldbunge sover alt som en Sten,
 Han er en Bul uden Vob og Green!

Alting sover i Sigerkæd,
 Leinde en den gamle Bildeise,
 Sløffet er Løs og Kampen med,
 Lykken maas Bifinger vilde;
 Vob-Sinken svinger ved Valsbrend høit,
 Hjemstov Ly er et Blus fuldbroit!

Siger nedsynker paa Venne-Lig,
 Slumrende i deres Midte,
 Pludselig vaagner, med Angest-Skrig,
 Konninge-Varnet Gyrit he,
 Alle det trænger til Marv og Been,
 Vælter i Hallen ba Stol og Steen!

Sigvald springer fra Bænken op,
 Raaber, saa Vaggene ryster:
 Danmark! hvor er din Kampen-Trop!

Skat sig nu Bifinger bryde!
 Trøde, som gaar mellem Træ og Park,
 Skat de nu raader den gamle Mark!

Luren hænger i Konge-Hald,
 Hæer paa Jorden ei Møge,
 Danmark høver ei hørt dens Gjald,
 Siden i Froder uds Dage,
 Ingen blev fundet i Daners Hjem,
 Som kunde blæse den Lur med Stem!

Skært er blevet det gamle Vaand,
 Skold-Ungen famler i Nørf,
 Søtter til Mund kneb ham faldt i Hoand,
 Støder i Luren med Stærke;
 Bifinger-Trølden da vorder rødt,
 Drummer: det toedner i Sigerkæd!

Hanen gæler i Morgen-Ges,
 Nyster med tonende Binger,
 Luren gjalder end høit i Sky,
 Lydt for hvert Træ det ringer:
 Kan man af Flinten faae Tid med Staal,
 Søgtens of Daner med Hjarke-Maal!

Alle rinder det sæt i Hu:
 Hjarke-Maal svinge de Døde,
 Kvinder og Mænd de kappes nu,
 Kappes om Vren at bløde;
 Gjunge maa Fuglen i Fjerer-Vur
 Aldrig om Tid med Frodes Lur!

Bifinger-Drotten er flygtet rødt,
 Det gjør ei holte Barskerer,
 Trøstig de selte ved Svanas Bredd,
 Bredt under vrasende Mærker,
 Skiere i Skoven sig hver en Stol,
 Hvor vil de prygle den Bønde-Høst!

Sigvald drager i Marken ud,
 Søer er hans Hylking at sue:
 Hilt en Haltet, og her en Prud,
 Forf mellem Gjunge og Due;
 Bønde-Mand! er ei til Rør og Flæg,
 Som de nu vore, din Segl for væg!

